

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De hiis quae Dionysio episcopo accidebant. Cap. XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

De hiis quæ Dionysio episcopo accidebant.

CAP. XXXIII.

Quæ autem & quàm turbulentæ procellæ Dionysium persecutionis tempore exagitarint, testimonio epistolæ ipsius ad Germanum perscriptæ hoc loco ostendam. In qua ipse de se narrat hoc modo.
 Ego coram Deo loquor, & ipse nouit, quod vere loquor. Neque certe de fuga in præsentia mecum cogitavi, neque quasi Deo inuito, vllam feci. Quin etiam aliàs, regnante Decio, antequam persecutio palam contra Christianos ediceretur, cum Sabinus id temporis frumentarium ad me perquirendum misisset, ego quatruiduo in ædibus commoratus, eius aduentum assidue expectaui. Ille autem vndique circumit, vias, fluuios, agros, passim vbi me latirare, aut quò me profectum esse, suspicaretur, sedulo peruestigat. Sed cæcitate & quasi caligine, ne ædes quæreret, circumfusus tenebatur. Sibi namque persuaserat, me persecutione appetitum, domi nolle moram facere: vix tandem post dies quatuor, Deo mihi, vt inde demigrarem, præcipiente, & se mirandum in modum quasi ducem itineris præbere, ipse, liberi, & alij multi fratres simul domo egressi sumus. Quod plane diuinæ prouidentia opus fuisse, rerum euenta, quæ deinceps sequebantur (vnde non parum commodi fortasse quibusdam & vtilitatis obtigit) satis perspicue declarauerunt. Deinde paucis interpositis, ea quæ in fuga sibi contingebant, euidenter explanat, istaque subnectit. Ego vna cum his, qui mecum erant, forte sole occidente in satellitum manus incidens, ab illis ad Taposirim deducebar. Sed tamen (sicut erat Dei prouidentia prospicum) Timotheus, quia non vna aderat, neutiquam prehensus est. Profectus igitur post, offendit, cum ædes nostras præterquam quòd ministri eas custodirent, omnino desertas esse, tum nos instar mancipiorum abductos: deinde subiungit. Quàm admirabilis (dicam enim quod verum est) & diuinæ prouisionis ratio fuit ista quidem?

Indi.

EVSEBII HISTORIAE

Indigena quidam, forte fortuna, Timotheo propere fugienti & conturbato sit obuiam: rogat festinationis causam: iste verum narrat. Ille cum audiisset (abierat enim ad nuptias laute epulatum: quippe mos est, in huiusmodi hominum conuentibus totam noctem in hilaritate & latitia consumere) ingressus in domum conuiuij, accumbentibus nuntiat: qui quidem omnes vno impetu, tanquam signo dato, consurrexerunt, & maturo gradu properantes, cœperunt quàm celerrime ad nos contendere: qui cum in nos inciderent, summo gaudio exultare: atque satellitibus, qui nos obseruabant, fugam facientibus, nos, vt eramus, grabatis valde male stratis, conquiescentes, de improviso occupare. Ego certe (Deus testis est) eos vt fures primum reputans, qui ad spolia & rapinam venerant, mansi in lecto nudus plane, vt eram, solo indusio coopertus: reliquum autem vestitum prope me positum porrexi. At hi, surgere iubent, & quàm mox abire. Tandem animaduertens, quam obrem aduentassent, cœpi vociferari, supplex illos præcatus, vt abirent, nosque illic manere paterentur. Quin etiam perebam ab eis, vt si quo me beneficio afficere cuperent, ipsi caput meum ceruicibus abscindere dignarentur, sicque satellitibus, qui me essent cruciatum abducturi, anteuertent. Illi dum hæc clamore efferebam, (sicut consortes mei, & omnium mearum calamitatum participes, pro certo norunt) me inuitum è lecto excitarunt. Tum ego humi me supinum prostertere. Isti igitur manibus pedibusque me abreptum (Gaius quidem, Faustus, Petrus, & Paulus, qui me sequebantur, istarum rerum omnium testes esse poterunt) educere, ac præhensum propè inuito animo ab oppidulo exportare, & nudo asino impositum, secum inde auchere. Ista de se narrat Dionysius.

De hiis qui in Alexandria martyrium subierint, & de aliis quos Dionysius commemorat.

CAP. XXXIIII.

Idem etiam Dionysius in epistola ad Fabium episcopum Antiochiæ, certamina & dimicationes eorum, qui